

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับชีวิตและการทำพันธกิจของคริสตจักรอยู่บนรากฐานคำสอนของพระคริสตธรรมคัมภีร์ของทั้งภาคพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ และหลักคริสต์ศาสนศาสตร์

2.1 ความหมายของคริสตจักร

ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาษาไทย ฉบับปี ค.ศ. 1971 มีคำว่า “คริสตจักร” ปรากฏอยู่ทั้งหมด 106 ครั้ง (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971) โดยแปลมาจากคำว่า “เอกเคลเซีย” ในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ต้นฉบับภาษากรีก ซึ่งหมายถึง ชุมชน ชุมชน การประชุม หรือ กลุ่มคน ส่วนใหญ่คำนี้จะถูกใช้ในการกล่าวถึงชุมชนของผู้เชื่อในเมืองใดเมืองหนึ่งอย่างเฉพาะเจาะจง (เช่น กิจการของอัครทูต 5:11; 13:1; 14:23—หมายถึง พระธรรมกิจการของอัครทูต บทที่ 5 ข้อ 11 บทที่ 13 ข้อ 1 และบทที่ 14 ข้อ 23) แต่บางครั้งก็หมายถึงชุมชนของผู้เชื่อโดยรวม เช่น การที่เปาโลกล่าวว่าเขาได้ข่มเหงคริสตจักรของพระเจ้า (1 โครินธ์ 15:9) ดังนั้น คริสตจักรจึงไม่ใช่ตัวอาคาร หรือ องค์การ แต่หมายถึง ชุมชนของผู้ที่เชื่อวางใจในพระเจ้า หรือ ผู้ที่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า (Stanley J. Grenz, 2000: 464-485)

หลักการของพระคริสตธรรมคัมภีร์และคริสต์ศาสนศาสตร์เกี่ยวกับชีวิตและการทำพันธกิจของคริสตจักรสามารถพบได้ในภาพเปรียบเทียบ 4 ภาพ ที่ผู้เขียนพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ได้กล่าวถึงคริสตจักรรวมทั้ง “พระมหากษัตริย์” และ “พระมหากษัตริย์” ที่พระเยซูได้ประทานให้กับเหล่าสาวกของพระองค์

2.2 ชีวิตคริสตจักร

ผู้เขียนพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ได้บรรยายลักษณะชีวิตและพันธกิจของคริสตจักรผ่านทางภาพเปรียบเทียบ 4 ภาพ คือ (1) ประชากรของพระเจ้า (2) พระกายของพระคริสต์ (3) พระวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และ (4) ครอบครัวของพระเจ้า

2.2.1 คริสตจักร คือ ประชากรของพระเจ้า (เอเฟซัส 2:19 1เปโตร 2:9)

ในขณะที่ชาวอิสราเอลได้รับการเลือกให้เป็นพลเมืองของพระเจ้าผ่านทาง การสืบเชื้อสาย ในคริสตจักร ผู้คนจากทุกเชื้อชาติและภาษาได้รับการทรงเลือกให้เป็นประชากรของพระเจ้าผ่านทางองค์พระเยซูคริสต์ ดังนั้น ความเชื่อในพระเยซูคริสต์จึงไม่ได้เป็นเพียงเรื่องส่วนตัว แต่เป็นเรื่องของส่วนรวม(หรือชุมชน)ด้วย ผู้เชื่อได้คืนดีกับพระเจ้าและมีความสัมพันธ์ที่สนิทสนมกับพระองค์ ในเวลาเดียวกัน พวกเขาก็ได้คืนดีกับผู้เชื่อคนอื่นๆ และมีความสัมพันธ์ที่สนิทสนมกันด้วย (Robert J. Banks, 1994: 26) จากความเข้าใจนี้ เราเห็นอย่างชัดเจนว่า คริสตจักรที่สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้าจะเป็นชุมชนแห่งความรักใคร่กลมเกลียว สมาชิกคริสตจักรจะเป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระเจ้า และกับสมาชิกคนอื่นๆ ในคริสตจักร

นอกจากพระคัมภีร์จะสอนว่าผู้เชื่อทุกคนเป็นประชากรของพระเจ้าแล้ว ยังกล่าวต่อไปว่าผู้เชื่อทุกคนเป็นปุโรหิตของพระเจ้าด้วย อัครทูตเปโตรกล่าวว่า “แต่ท่านทั้งหลายเป็นชาติที่พระองค์ทรงเลือกไว้แล้ว เป็นพวกปุโรหิตหลวง เป็นประชาชาติบริสุทธิ์ เป็นชนชาติของพระเจ้าโดยเฉพาะ เพื่อให้ท่านทั้งหลายประกาศพระบารมีของพระองค์ ผู้ได้ทรงเรียกท่านทั้งหลายให้ออกมาจากความมืด เข้าไปสู่ความสว่างอันมหัศจรรย์ของพระองค์” (1เปโตร 2:9) พระคัมภีร์ข้อนี้เป็นรากฐานของหลักคำสอนเรื่องการเป็นปุโรหิตของผู้เชื่อทุกคน โดย มาร์ติน ลูเธอร์ ซึ่งยืนยันว่าผู้เชื่อแต่ละคนมีศักดิ์ศรี การทรงเรียก และสิทธิ์พิเศษจำเพาะพระพักตร์พระเจ้าเท่าเทียมกัน (David F. Wright, 1988) ในขณะที่คริสเตียนทุกคนได้รับการทรงเรียกให้รับใช้พระเจ้าผ่านทางอาชีพต่างๆ ผู้เชื่อบางคนได้รับการทรงเรียกให้รับใช้พระเจ้าเต็มเวลา เช่น ศิษยาภิบาล และมิชชันนารี ผู้รับใช้พระเจ้าไม่ได้มีฐานะที่สูงกว่าหรือสำคัญกว่าผู้เชื่อคนอื่นๆ แต่พวกเขาได้รับการแต่งตั้งและได้รับสิทธิอำนาจให้สนับสนุนและส่งเสริมผู้เชื่อทุกคนในการรับใช้พระเจ้า (Charles Van Engen, 1991: 156-157)

ด้วยเหตุนี้ คริสเตียนทุกคนจึงมีความรับผิดชอบต่อพันธกิจต่างๆ ของคริสตจักร มิใช่มอบให้เป็นหน้าที่ของผู้รับใช้เต็มเวลาเท่านั้น ซึ่งแท้จริงแล้ว คริสตจักรจะเจริญก้าวหน้า

ไปสู่ความไพบูลย์ของพระคริสต์ได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกส่วนใหญ่ในชุมชนแห่งความเชื่อได้มีส่วนร่วมในการรับใช้ด้านต่างๆ ของคริสตจักรตามความสามารถของตน (เอเฟซัส 4:11-13)

2.2.2 คริสตจักร คือ พระกายของพระคริสต์ (เอเฟซัส 1:22-23 | โครินธ์ 12:12-31)

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นศีรษะของคริสตจักรหรือพระกายนั้น (โคโลสี 1:18) ราฟ พี. มาร์ติน กล่าวว่า ภาพนี้พิสูจน์ว่าการกลับใจมาเชื่อพระเจ้าของคริสเตียนแต่ละคน นำไปสู่การเข้าเป็นส่วนหนึ่งในชุมชนของผู้เชื่อ ชีวิตใหม่ในพระคริสต์เป็นเรื่องส่วนบุคคลแต่ต้องอาศัยชุมชนในการเอาใจใส่ เลี้ยงดูฟูมฟักในด้านต่างๆ ของชีวิตให้เติบโตไปสู่ความไพบูลย์ในพระองค์ (เอเฟซัส 4:13) ดังนั้น การเป็นคริสเตียนจึงเกี่ยวข้องกับการตอบสนองของแต่ละบุคคลและการเข้ามาอยู่ในชุมชนของผู้เชื่อ พร้อมกับรับการบ่มเพาะชีวิตจิตวิญญาณจากชุมชนคริสตจักรด้วย (Ralph P. Martin, 1980: 15) ความเข้าใจนี้สะท้อนให้เห็นชีวิตของคริสตจักรหลายประการ คือ สมาชิกของคริสตจักรจะต้องให้พระเยซูคริสต์เป็นสรณะในชีวิตอย่างแท้จริง คือ เชื่อวางใจในพระองค์ในฐานะขององค์พระผู้เป็นเจ้า ดำเนินชีวิตในทุกๆ ด้านโดยพึ่งพาในพระองค์ และที่สำคัญ คือ ต้องมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระองค์ผ่านทางการอธิษฐานและการอ่านพระคัมภีร์ (ความเข้าใจนี้สอดคล้องกับคำตรัสเปรียบเทียบของพระเยซู ใน ยอห์น 15:1-17 ที่ว่า พระองค์ทรงเป็นเถาองุ่นและผู้เชื่อเป็นแขนงของเถานั้น) อีกทั้ง ได้รับการเสริมสร้าง ฟูมฟักให้ความเชื่อศรัทธาเข้มแข็งและเติบโตสู่การรับใช้

ในเวลาเดียวกัน ความเข้าใจนี้แสดงให้เห็นว่าสมาชิกของคริสตจักรต้องร่วมมือกัน ทำพันธกิจรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าในชุมชนคริสตจักร และ ชุมชนสังคมโลก ด้วยความสมัครสมานสามัคคี แม้ว่าผู้เชื่อแต่ละคนจะเป็นเหมือนอวัยวะของร่างกายที่มีความสามารถแตกต่างกัน แต่งานรับใช้ทุกอย่างในคริสตจักรจะต้องกระทำด้วยความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เมื่อผู้เชื่อคนใดหรือกลุ่มใดในคริสตจักรได้รับมอบหมายหน้าที่บางประการก็ไม่ได้หมายความว่าหน้าที่เหล่านั้นเป็นของพวกเขาเท่านั้น ผู้เชื่อคนอื่นๆ ในคริสตจักรต้องมีส่วนร่วมรับผิดชอบในหน้าที่เหล่านั้นด้วย

นอกจากนั้น ภาพของคริสตจักรในฐานะพระกายของพระคริสต์ยังชี้ให้เห็นว่าสมาชิกในชุมชนนี้จะต้องมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดต่อกัน พึ่งพาอาศัยและเสริมสร้างซึ่งกันและกัน รวมทั้งมีการสามัคคีธรรมที่แท้จริงด้วย ดังที่ มิลลาร์ด อิริคสัน อธิบายว่า “[การสามัคคีธรรมที่แท้จริง] ไม่ได้หมายถึงความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันทางสังคมเท่านั้น แต่หมายถึง การมีความรู้สึกที่ใกล้ชิดและมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน การมีความเห็นอกเห็นใจ และให้กำลังใจซึ่งกันและกัน สิ่งบุคคลหนึ่งได้ประสบจะเป็นสิ่งที่ทุกคนได้ประสบด้วย

ดั่งที่ เปาโลได้กล่าวไว้ว่า ‘ถ้าอวัยวะอันหนึ่งเจ็บ อวัยวะทั้งหมดก็พลอยเจ็บด้วย ถ้าอวัยวะอันหนึ่งได้รับเกียรติ อวัยวะทั้งหมดก็พลอยชื่นชมยินดีด้วย (1 โครินธ์ 12:26)’ (Millard J. Erickson, 1998: 1048)

2.2.3 คริสตจักร คือ พระวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (1 โครินธ์ 3:16-17; 6:19-20
เอเฟซัส 2:19-22)

ในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม พระวิหารเป็นที่สถิตของพระเจ้าในโลกนี้ แต่ในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ จุดศูนย์กลางของการสถิตอยู่ด้วยของพระเจ้า คือ ชุมชนของผู้เชื่อ (Stanley J. Grenz, 2000: 467) ดังนั้น นอกจากผู้เชื่อแต่ละคนจะเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว ชุมชนของผู้เชื่อโดยรวมก็เป็นที่สถิตของพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วย คริสตจักรจึงได้รับฤทธิ์เดช การสอน และการทรงนำในการรับใช้จากพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ยอห์น 14:26 กิจการฯ 1:8) (Millard J. Erickson, 1998: 1049-1050)

ความเข้าใจนี้สะท้อนให้เห็นชีวิตคริสตจักรทั้งในด้านส่วนตัวและส่วนรวม กล่าวคือ สมาชิกของคริสตจักรแต่ละคนจะต้องเป็นผู้ที่พึ่งพาพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน และคริสตจักรจะต้องทำพันธกิจของพระเยซูคริสต์ต่อไปในโลกนี้โดยพึ่งพาฤทธิ์เดชจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ดังนั้นพันธกิจที่คริสตจักรทำจะต้องสอดคล้องกับพันธกิจที่พระเยซูได้ทรงกระทำเมื่อพระองค์เสด็จมาเป็นมนุษย์

2.2.4 คริสตจักร คือ ครอบครัวของพระเจ้า

ผู้เขียนพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่เห็นว่าครอบครัวในฝ่ายวิญญาณนี้เป็นครอบครัวแห่งความรักและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เปาโลยืนยันความจริงนี้หลายครั้งในจดหมายฝากของท่าน อีกทั้งยังกล่าวถึงผู้เชื่อคนอื่นว่าเป็น “ลูก” และ “พี่น้อง” ของท่าน (เช่น 1 โครินธ์ 4:14 กาลาเทีย 4:19) ยอห์นบันทึกว่าพระเยซูตรัสสั่งให้เหล่าสาวกรักซึ่งกันและกัน รวมทั้งอธิษฐานเพื่อให้พวกเขาเป็นหนึ่งเดียวกัน (ยอห์น 15:12-17; 17:20-21) ท่านเน้นเกี่ยวกับความรักทั้งในพระกิตติคุณและจดหมายฝากที่ท่านเขียนขึ้น และกล่าวถึงผู้รับจดหมายของท่านโดยใช้คำว่า “ลูกทั้งหลาย” (1 ยอห์น 2:1, 12, 18) เปโตรกล่าวว่า ชุมชนคริสเตียนคือครอบครัวของพระเจ้า (1 เปโตร 4:17) และเรียกยอห์นมาระโกว่า “บุตรของข้าพเจ้า” (1 เปโตร 5:13) ดังนั้น ภาพนี้จึงช่วยให้เราเห็นอย่างชัดเจนว่าคริสตจักร คือ ชุมชนของผู้เชื่อที่อยู่รวมกันด้วยความรัก สนิทสนม และเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน สมาชิกแต่ละคน

ในชุมชนจะบ่มเพาะ เลี้ยงดู เกื้อกูลกันและกัน ให้แต่ละคนมีชีวิตที่เจริญเติบโตขึ้นตามอย่างพระเยซูคริสต์มากขึ้นทุกวัน และเกิดผลตามพระประสงค์ของพระเจ้า

2.3 พันธกิจหลักของคริสตจักร

หลักการของพระคริสตธรรมคัมภีร์เกี่ยวกับการทำพันธกิจของคริสตจักรสามารถพบได้ใน “พระมหากาพย์” (มัทธิว 28:18-20) และ “พระมหากาพย์ผู้ดี” (มัทธิว 22:37-39) ของพระเยซู จากพระคัมภีร์ทั้งสองตอนนี้ เราพบว่าพันธกิจหลักที่คริสตจักรจะต้องทำมีอย่างน้อย 5 พันธกิจ คือ (1) การประกาศพระกิตติคุณแก่ผู้ที่ยังไม่เชื่อ (2) การสร้างสาวก หรือ การพัฒนาชีวิตผู้เชื่อให้มีคุณลักษณะของสาวกแท้ของพระเยซูคริสต์ (3) การสามัคคีธรรม หรือ การเอาใจใส่ดูแล และเสริมสร้างชีวิตของกันและกัน (4) การนมัสการพระเจ้า และ (5) การรับใช้ผู้คนในสังคม (ดูเปรียบเทียบ ริค วอร์เรน, 2006) แม้ว่าคริสตจักรต่างๆ ในปัจจุบัน อาจมีกิจกรรมที่แตกต่างกันไป ตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของตน แต่ทุกกิจกรรมจะต้องมุ่งไปสู่พันธกิจหลัก 5 ประการนี้

2.3.1 พันธกิจการประกาศพระกิตติคุณแก่ผู้ที่ยังไม่เชื่อ

ในตอนต้นของพระมหากาพย์ พระเยซูตรัสว่า “เจ้าทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติ ให้เป็นสาวกของเรา...” (มัทธิว 28:19) ผู้ที่จะเป็นสาวกของพระเยซูคริสต์ได้ต้องเชื่อวางใจในพระองค์ก่อน ดังนั้นคริสตจักรต้องตอบสนองต่อพระมหากาพย์ด้วยการทำพันธกิจแรก คือ การประกาศพระกิตติคุณแก่ผู้ที่ยังไม่เชื่อ ก่อนอื่น สมาชิกของคริสตจักรต้องเข้าใจพระกิตติคุณ หรือ ข่าวประเสริฐเรื่องพระเยซูคริสต์ ซึ่งถือว่าเป็นแก่นแท้ของคริสต์ศาสนา คือความจริง 4 ประการที่ว่า (1) โลกนี้มีพระเจ้าผู้ทรงรักเมตตาตามนุษย์ (2) ความบาปทำให้มนุษย์ถูกแยกจากพระเจ้า (3) พระเยซูคริสต์ทรงช่วยมนุษย์ให้หลุดพ้นจากอำนาจความบาปและความทุกข์ และ (4) มนุษย์ต้องเชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์ เมื่อสมาชิกของคริสตจักรมีความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับพระกิตติคุณแล้ว พวกเขาควรจะทุ่มเทในการประกาศความจริงนี้ให้กับผู้ที่ยังไม่เชื่อในพระเจ้า

2.3.2 พันธกิจการสร้างสาวก หรือ การพัฒนาคุณลักษณะชีวิตสาวกแท้ของพระเยซูคริสต์

พันธกิจการสร้างสาวกนี้ต่อเนื่องจากพันธกิจแรก และเป็นใจความสำคัญของพระมหากาพย์ของพระเยซูคริสต์ คริสตจักรไม่เพียงแต่ได้รับมอบหมายให้ประกาศ

พระกิตติคุณแก่ผู้ที่ยังไม่เชื่อเท่านั้น แต่ต้องพัฒนาชีวิตของผู้ที่เชื่อแล้วให้มีคุณลักษณะของสาวกแท้ของพระเยซูคริสต์มากยิ่งขึ้นไปด้วย ดังนั้น คริสตจักรต้องจัดกิจกรรมต่างๆ ที่ตอบสนองต่อพันธกิจนี้ เช่น การจัดชั้นเรียนพระคัมภีร์สำหรับสมาชิกคริสตจักรในวัยต่างๆ การจัดการอบรมเกี่ยวกับการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของคริสเตียน เป็นต้น

2.3.3 พันธกิจการสามัคคีธรรม หรือ การเอาใจใส่ดูแลและเสริมสร้างชีวิตของกันและกัน

พระมหาบัญชาของพระเยซูคริสต์มีข้อความว่า “...ให้รับัพิตศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์” (มัทธิว 28:19) พิธีรับัพิตศมา เป็นพิธีที่ผู้เชื่อได้เข้าส่วนในการตายและการเป็นขึ้นใหม่มาจากความตายของพระเยซูคริสต์ ได้ประกาศความเชื่อของตนเองต่อสาธารณชน ในขณะเดียวกัน ผู้นั้นจะได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนแห่งความเชื่อร่วมกับคริสเตียนคนอื่นๆ ดังนั้น พันธกิจหลักประการที่ 3 ของคริสตจักร คือ การสามัคคีธรรม หรือ การเอาใจใส่ดูแลและเสริมสร้างชีวิตของกันและกัน กล่าวคือ คริสตจักรต้องเอื้ออำนวยให้สมาชิกทุกคนในชุมชนมีโอกาสได้ดูแล และเสริมสร้างชีวิตของกันและกันผ่านทางกิจกรรม และกลุ่มย่อยต่างๆ ที่คริสตจักรจัดให้มีขึ้น เช่น คณะอนุชน คณะสตรี กลุ่มย่อยตามบ้าน เป็นต้น

2.3.4 พันธกิจการนมัสการพระเจ้า

พระเยซูตรัสว่า “จงรักพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของเจ้าด้วยสุดใจสุดจิตของเจ้า และด้วยสิ้นสุดความคิดของเจ้า นั่นแหละเป็นพระบัญญัติข้อใหญ่และข้อต้น” (มัทธิว 22:37-38) พระมหาบัญญัติข้อแรกชี้ให้เห็นว่าผู้เชื่อต้องแสดงออกถึงความรักที่ตนมีต่อพระเจ้าในทุกๆ ด้านของชีวิต ซึ่งสิ่งนี้คือหัวใจของการนมัสการพระเจ้าในคริสต์ศาสนา ดังนั้น คริสตจักรจำเป็นต้องดำเนินพันธกิจการนมัสการพระเจ้าอย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ จัดการนมัสการพระเจ้าที่ช่วยให้สมาชิกมีโอกาสสรรเสริญพระเจ้าผ่านทางคริสต์ศาสนพิธีต่างๆ รวมทั้งช่วยให้สมาชิกเข้าใจความหมายของการนมัสการที่แท้จริง นั่นคือ การมีชีวิตที่สรรเสริญพระเจ้าผ่านทางทุกสิ่งที่ทำในทุกแห่งและในทุกเวลา

2.3.5 พันธกิจการรับใช้ผู้คนในสังคม

พระมหาบัญญัติข้อที่สองมีใจความว่า “จงรักเหมือนบ้านเหมือนรักตนเอง” (มัทธิว 22:39) ดังนั้น คริสตจักรจำเป็นต้องส่งเสริมให้สมาชิกมีส่วนในการรับใช้ผู้คนในสังคม

โดยเฉพาะผู้ที่ขัดสน ผู้ด้อยโอกาส ถูกเอารัดเอาเปรียบ และถูกกดขี่ข่มเหงจากสภามารณ์ และจากบุคคลต่างๆ การรับใช้เหล่านี้ต้องมีพื้นฐานมาจากการรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง โดยไม่มีสิ่งใดแอบแฝง รวมทั้งต้องเป็นการรับใช้ที่แสดงออกเป็นการกระทำอย่างแท้จริง

2.4 สรุป

คริสตจักร หมายถึง ผู้ที่เชื่อศรัทธาในพระเยซูคริสต์รวมกันเป็นชุมชนของผู้ที่เชื่อศรัทธา โดยมีความเชื่อมุ่งมั่นตั้งใจที่จะเรียนรู้ถึงพระประสงค์ของพระเจ้า และหนุนเสริมกันและกันให้มีชีวิตที่เจริญเติบโตขึ้นตามพระประสงค์ของพระองค์

คุณภาพชีวิตของผู้คนในชุมชนคริสตจักรควรสะท้อนคุณลักษณะ 4 ประการของคริสตจักร คือ การเป็นประชากรของพระเจ้า พระกายของพระคริสต์ พระวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และครอบครัวของพระเจ้า กล่าวคือ เป็นชุมชนของผู้ที่ให้พระเยซูคริสต์เป็นสรณะในชีวิต และดำเนินชีวิตโดยพึ่งพาในพระองค์อย่างแท้จริง ผู้ที่มีความสัมพันธ์ที่สนิทสนมกับพระเจ้าและผู้อื่น ในชุมชน ผู้ที่ร่วมรับผิดชอบในพันธกิจต่างๆ ในชุมชนคริสตจักรและชุมชนสังคมโลก ด้วยความสมัครสมานสามัคคี และด้วยการพึ่งพาฤทธิ์เดชจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

พันธกิจหลักที่คริสตจักรจะต้องทำมีอย่างน้อย 5 พันธกิจ คือ การประกาศพระกิตติคุณแก่ผู้ที่ยังไม่เชื่อ การสร้างสาวก หรือ การพัฒนาชีวิตผู้เชื่อให้มีคุณลักษณะของสาวกแท้ของพระเยซูคริสต์ การสามัคคีธรรม หรือ การเอาใจใส่ดูแล และเสริมสร้างชีวิตของกันและกัน การนมัสการพระเจ้า และการรับใช้ผู้คนในสังคม

ด้วยเหตุนี้ หากคริสตจักรในปัจจุบันมีความประสงค์จะเป็นคริสตจักรที่เข้มแข็งและเจริญเติบโต ผู้คนในชุมชนคริสตจักรจำเป็นจะต้องมีความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับคำสอนของพระคริสตธรรมคัมภีร์และหลักคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องคริสตจักร อีกทั้งต้องมุ่งมั่นที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้คนในชุมชน และดำเนินพันธกิจต่างๆ ของคริสตจักรไปในทิศทางที่สอดคล้องกับพระประสงค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างแท้จริง